

KARLITUS

SETMANARI REPUBLICÀ POLÍTIC/SATÍRIC DE CATALUNYA

SEGONA ÈPOKA

29 de gener 2021

Número 144

TO BE OR
NOT TO BE

karlitus.net

FER TRAMPES

Aquells sacs d'egoisme que coneixem com a nens, prefereixen discutir les regles de qualsevol joc abans que jugar-hi.
Els sacs d'egoisme que coneixem per polítics, fan el mateix.

Els nens, abans d'exposar-se a perdre un joc, intenten adaptar-ne les regles que millor van als seus interessos. S'escriדassen, s'enfaden, es neguen a jugar, tornen a jugar, tot per decidir si el que para ha de comptar fins a quinze o fins a divuit. Els nens necessiten les coses molt clares abans de posar el seu prestigi en joc. I una vegada han decidit les normes, fan trampa.

La suspensió – no suspensió, de les eleccions catalanes, te molt de joc infantil i de protagonistes infantils.

Cap, ni un dels partits per molt que diguin, han pensat ni un sol moment en el perill de contagi del Covid a l'hora de decidir la data de les eleccions. Se'ls enfot el mort i qui el vetlla. Qui creu estar en primera línia vol forçar l'escrutini, qui creu que necessita temps per apuntalar el que serà el seu líder, demana temps. I al final, sigui quan siguin les eleccions, faran trampa. Sense presses, tindran quatre anys per ensarronar-nos.

La única avantatge que tenen els nens sobre els polítics es que l'infant pateix la seva mentida, alguna cosa li diu que no ha jugat net i alguns acaben deixant al grup i van cap a casa a berenar amb el cap cot. Els polítics no tenen aquesta beneïda innocència. Ells es saben segurs i tenen prou aprenentatge per mostrar tot el seu cinisme. Si no fos així, com viuria el Partit Socialista de Catalunya, la permuta entre Illa i Iceta? La manera de negar-la tres hores abans, i la manera d'assumir-ho ara? Quina vergonya passarien els nens.